

ПРЕДПРОЛЪТЪ

Скърцатъ, пѣятъ колелата
по утъпкания друмъ.
Съживяватъ се селата,
и се вдига глъчъ и шумъ.

Тръгватъ весели селяци
по полята да оратъ —
момци съ кривнати калпаци
съ трудъ прехрана да бератъ.

Чакатъ ги нивята черни
да забиятъ остъръ плугъ.
Тѣ другарки сж имъ вѣрни,
цѣла зима чакатъ тукъ.

Слънцето събужда всички:
хора, треви и цвѣтя.
Пѣятъ пѣсни пойни птички —
скжпъ приветъ на пролѣтъта.

Славчо Ангеловъ

